

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Press and information

PRESSMEDDELANDE nr 48/09

den 4 juni 2009

Domstolens dom i de förenade målen C-22/08 och C-23/08

Vatsouras och Koupatantze mot ARGE Nürnberg 900

**EN ARBETSSÖKANDE SOM HAR ETT FAKTISKT SAMBAND MED EN
MEDLEMSSTATS ARBETSMARKNAD KAN BEVILJAS EN EKONOMISK FÖRMÅN
SOM ÄR AVSEDD ATT UNDERLÄTTA TILLGÅNGEN TILL ANSTÄLLNING**

*Oberoende av hur en sådan förmån betecknas i den nationella lagstiftningen utgör den inte
”socialt bistånd” som medlemsstaterna kan neka arbetssökande*

Sozialgericht Nürnberg har frågat EG-domstolen om det är möjligt att neka arbetssökande från andra medlemsstater vissa ekonomiska förmåner. Frågan har uppkommit i två olika mål mellan grekiska medborgare och Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900 (arbetslöshetskassa för staden Nürnberg), om indragande av grundläggande förmåner för arbetssökande som de aktuella medborgarna hade beviljats.

Enligt Sozialgericht omfattades de båda sökandena vid den relevanta tidpunkten inte av de särskilda förmånerna för ”arbetstagare”, eftersom den första sökanden, Athanasios Vatsouras, ”inte kunde försörja sig på” sin ”korta period av yrkesverksamhet i ringa omfattning” och den andra sökanden, Josif Koupatantze, endast var yrkesverksam i ”lite mer än en månad”. Enligt gemenskapsdirektivet om fri rörlighet för unionsmedborgare¹ är medlemsstaterna inte skyldiga att bevilja medborgare som inte är yrkesverksamma socialt bistånd. Sozialgericht frågar sig likväl om detta undantag är förenligt med den gemenskapsrättsliga principen om likabehandling.

I den dom som meddelas idag uppmanar EG-domstolen till att börja med Sozialgericht att undersöka sökandenas situation med beaktande av EG-domstolens rättspraxis om ställningen som arbetstagare. Det är nämligen inte uteslutet att de nationella myndigheterna i samband med en helhetsbedömning av det aktuella arbetsförhållandet kommer fram till att arbetet, oberoende av den låga lönenivån och den omständigheten att det endast utövades under kortare tid, är verkligt och faktiskt, varmed innehavaren av detsamma kan betraktas som arbetstagare.

¹ Artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 229, 2004, s. 35, EUT L 197, 2005, s. 34, och EUT L 204, 2007, s. 28).

Om Sozialgericht bedömer att Athanasios Vatsouras och Josif Koupatantze har ställning som arbetstagare hade de enligt det aktuella direktivet² rätt till de sökta förmånerna under minst sex månader efter det att de förlorade sina arbeten.

Därefter undersöker EG-domstolen om det är möjligt att neka arbetssökande som inte har ställning som arbetstagare socialt bistånd. EG-domstolen erinrar om att arbetssökande, med beaktande av inrättandet av unionsmedborgarskapet, har rätt till likabehandling när de gör anspråk på en ekonomisk förmån som är avsedd att underlätta tillgången till arbetsmarknaden.

Det är likväl legitimt att medlemsstaten endast beviljar en sådan ersättning till arbetssökande som har ett faktiskt samband med medlemsstatens arbetsmarknad. Ett sådant samband kan bland annat anses styrkt om personen i fråga under en rimlig tidsrymd verkligen har sökt arbete i den aktuella medlemsstaten.

Av detta följer att unionsmedborgare som har ett faktiskt samband med en annan medlemsstats arbetsmarknad kan beviljas en ekonomisk förmån som är avsedd att underlätta tillgången till arbetsmarknaden. Detta gäller oberoende av hur förmånen betecknas i den nationella lagstiftningen.

De behöriga nationella myndigheterna och, i förekommande fall, de nationella domstolarna ska inte bara fastställa att ett faktiskt samband med arbetsmarknaden föreligger, utan också analysera den aktuella förmånens beståndsdelar. Syftet med stödet ska analyseras mot bakgrund av dess resultat och inte mot bakgrund av dess formella utformning.

EG-domstolen preciserar att ett villkor som det som föreskrivs i Tyskland för grundläggande förmåner för arbetssökande, vilket består i att den berörda ska vara arbetsför, skulle kunna utgöra en indikation på att förmånen är ägnad att underlätta tillgången till anställning.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Meddelandet finns tillgängligt på följande språk: ES CS DA DE EL EN FR IT HU NL PL PT SK SV

Domen i fulltext finns tillgänglig på domstolens webbplats

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SV&Submit=rechercher&numaff=C-22/08>
i regel från kl. 12.00 (CET) på dagen för avkunnandet.*

För ytterligare upplysningar, var vänlig kontakta Gitte Stadler

Tel: (00352) 4303 3127, fax: (00352) 4303 3656

---

² Artikel 7.3 c i direktiv 2004/38/EG.